

Eindverslagen over de wetsontwerpen nos. 79, 217, 219, 10, 16, 19, 45, 199 en 47.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over de ontwerpen van wet tot:

- 1°. aanvulling van artikel 88 der Suikerwet (79);
- 2°. goedkeuring van eene ruiling van aan den Staat behoorende grond op de Boven Heyplaat onder *Charlois*, tegen het aan de Rotterdamsche Droogdok-Maatschappij behorende deel der Beneden Heyplaat onder *Charlois* en *Pernis* (217);
- 3°. goedkeuring van den onderhandschen verkoop aan de gemeente *Venlo* van de voormalige portierswoning bij de Roermondsche Poort te *Venlo*, kadastraal bekend sectie I, n°. 2471, groot 44 centiareen (219).

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

's Gravenhage, 12 Maart 1913.

VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.

FERF.

VAN LANSCHOT.

VAN LAMSWEERDE.

VAN WASSENAAR VAN ROSANDE.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over de ontwerpen van wet tot:

- 1°. vaststelling van eenige bevoegdheden van de consuls en diplomatieke ambtenaren in enkele Staten en het geven van eenige voorschriften voor de toepassing van aldaar geldende regelingen; en tot wijziging en aanvulling der wet van 25 Juli 1871 (*Staatsblad* n°. 91), houdende regeling van de bevoegdheid der consulaire ambtenaren tot het opmaken van burgerlijke akten, en van de consulaire rechtsmacht, zooals die is gewijzigd en aangevuld bij de wetten van 9 November 1875 (*Staatsblad* n°. 201), 15 April 1886 (*Staatsblad* n°. 63), 16 December 1888 (*Staatsblad* n°. 204), 7 Juni 1905 (*Staatsblad* n°. 203) en 10 Februari 1910 (*Staatsblad* n°. 56) (10);
- 2°. nadere wijziging van de wet van 1 Juni 1865 (*Staatsblad* n°. 61), regelende de uitoefening der artseneij-bereidkunst, zooals die wet is gewijzigd bij de wetten van 15 April 1886 (*Staatsblad* n°. 64), 21 Juni 1901 (*Staatsblad* n°. 157) en 5 Juni 1905 (*Staatsblad* n°. 157) (16);
- 8°. goedkeuring van het op 29 September 1911 te *St. Petersburg* tusschen *Nederland* en *Rusland* gesloten verdrag over de wederzijdsche erkenning van naamlooze vennootschappen en andere handels-, nijverheids- of financieele vennootschappen (19);
- 4°. wijziging van de wet van 16 Juli 1869 (*Staatsblad* n°. 139), tot uitvoering der bepalingen van de artikelen 33, 36, 37 en 38 der herziene akte omtrent de Rijnvaart (45);

- 5°. bescherming van handels- en fabrieksmerken binnen de ressorten van consulaire ambtenaren, die overeenkomstig artikel 1c der wet van 25 Juli 1871 (*Staatsblad* n°. 91) rechtsmacht uitoefenen (199).

Tegen deze wetsontwerpen bestond geen bezwaar.

's Gravenhage, 12 Maart 1913.

D'AUMALE VAN HARDENBROEK.

DE BOER.

HAFMANS.

ZIJLMA.

PELINCK.

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPOORTEURS
over het ontwerp van wet tot regeling der personeele
belasting. (47 Tweede Kamer.)

Het afdeelingsonderzoek van dit ontwerp van wet heeft de navolgende uitkomsten gehad.

Onderscheidene leden betreurden het zeer, dat de Minister niet van deze gelegenheid had gebruik gemaakt om ook de restauratie- en de koffieuishouders onder de voorgestelde wetswijziging te betrekken. Logementhouders worden hier gelijkgesteld met winkeliers, in zooverre hun slechts voor één derde de huurwaarde hunner inrichting als grondslag voor de personeele belasting wordt in rekening gebracht. Maar dezelfde ratio, die er voor pleit om logementhouders voor een deel vrij te stellen, geldt evenzeer, zoo niet in meerdere mate, voor de houders van restaurants en koffieuizen. Het argument van den Minister, dat de gelden, die de belasting alsdan minder zoude opbrengen, niet kunnen gemist worden, is, meenden zij, op den duur niet steekhoudend. Volgens hen had de Minister met zijn voorstel liever moeten wachten tot hij in eenmaal meer categorieën van personen, die voor vermindering der belasting in aanmerking komen, had kunnen opnemen.

Men sprak den wensch uit, dat de Minister zoude trachten bij eene latere gelegenheid aan meer klassen van belastingbetalers de voordeelen van deze wetswijziging te doen deelachtig worden.

Zonder de wenschelijkheid van een en ander te willen bestrijden, achtten anderen het beter, dat eene bestaande onbillijkheid, al ware het gedeeltelijk, thans werd opgeheven, dan dat daarmede, met het oog op eene meer omvattende wetswijziging, nog jaren werd gewacht.

Gevraagd werd, hoeveel logementhouders en verhuurders van gemeubelde woningen onder de nieuwe bepaling zullen vallen.

Vastgesteld den 12den Maart 1913.

VAN DER MAESEN DE SOMBREFF.

FERF.

VAN LANSCHOT.

VAN LAMSWEERDE.

VAN WASSENAAR VAN ROSANDE.